

גליון היכל הקודש

וועכענצליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....5:35
מוצאי שבת קודש.....7:04
שיעורים כסדרן
נ"ך.....חגי ב'
בבלי.....זבחים מ"ח
ירושלמי.....נדרים ז'
תוספתא.....אהלות ב'
רמב"ם.....טוען ונטען ט"ו

פרשת לך, ג' חשוון, שנת תשפ"ו לפ"ק
שעה 15, גליון 5 (723)

מוהרא"ש דערציילט

וואס באגלייט דעם מענטש?

דער צדיק רבי צבי אלימלך מבלאזשוב ז"ע, דער "צבי לצדיק", פלעגט אסאך זאגן משניות. איינמאל איז אריינגעקומען צו אים אן עלטערער חסיד, זענער איז נאך געווען ביי זיין טאטען, דער הייליגער רבי דודל דינוב'ער ז"ע דער זון פונעם הייליגן "בני יששכר" ז"ע, און דער חסיד האט געזען ווי דער צדיק זיצט און זאגט משניות. פאר דעם חסיד איז דאס נישט געפאלן, און ער האט זיך אנגערופן מיט א שטיקל גרינגעצונג: "איר זענט אויך שטענדיג פארנומען מיט משניות?" ווען דער צדיק האט געהערט די ווערטער האט ער אנגעהויבן קלאפן מיט די פינגער און געזאגט: "אוי אוי, באלד קומט שוין דער מיט די טויזנט אויגן..."

דער חסיד האט נישט פארשטאנען וואס ער מיינט צו זאגן, האט אים דער צדיק אנגעהויבן מסביר זיין און אראפלייגן די שרעקליכע פחד און שרעק וואס עס כאפט א מענטש אין זיין לעצטער טאג ווען עס קומט צו אים דער מלאך המות מיט די טויזנט אויגן. אזא שרעקליכער פחד אז די

א גוט ווארט היט זיך פון די קליפת אמעריקע,

טומאת אמעריקע, וואס איז קרעדיט קארדס; עס זעט אויס א גוטע גלאנציקע זאך, מען פאלט אריין אין דעם און דאס פירט צום שאול תחתית, מען ווערט א בעל חוב, מען צאלט שווערע ציפעדיגע אינטערעסט און מען קען זיך נישט ארויסזען דערפון.

טייערער ברודער, טו אלעס אויף דער וועלט פטור צו ווערן פון די טומאה, צעברעך די קארטלעך, ווארף אנוועק די טומאה און נוצ נאר דעביט קארדס; דאס מעג מען, דאס קען מען ניצן נאר אז מען האט דעקונג, מה שאין כן קרעדיט קארדס איז א גרויסע סכנה.

הלואי וואלטן מיר אלע תלמידים געטראסט און נישט געדארפט צוקומען צו זען מיט די אויגן אז איך בין גערעכט נאכן ליגן אין טיפע חובות ה' ירחם.

גיי נאך געלט, טו יעדע ארבעט וואס קומט נאר אונטער, אבי ארויס צו גיין פון די בלאטע.

(עצתו אמונה לך תשפ"ו)

א ווארט אויף די פרשה

עשו מלחמה את ברע מלך סדם ואת ברשע מלך עמרה שנאב מלך אדמה ושמאמר מלך צביים ומלך פלע היא צער. אין די וואכנדיגע פרשה געפינען מיר די ערשטע מלחמה אין די תורה, ווען די פינף קעניגן האבן געפירט א מלחמה מיט די פיר קעניגן.

רש"י טייטשט אויס די אלע נעמען פון די קעניגן ווי שלעכט זיי זענען געווען, "ברע" איז געווען "רע לשמים ורע לבריות", שלעכט צום אייבערשטן און צו מענטשן, "ברשע" איז געווען "נתעלה ברשעות", ער האט געהאט א הויכע מאס רשעות, "שנאב" האט פיינט געהאט דעם טאטן אין הימל, און אזוי ווייטער די איבריגע שלעכטע קעניגן ווי אזוי זיי האבן ווידערגעשפעניגט קעגן דעם אייבערשטן.

די צוויי זאכן זענען געוואנדן איינס אינעם צווייטן, לויט וויפיל א מענטש האט אמונה, ער לעבט מיט'ן אייבערשטן, אלץ מער לעבט ער בשלום מיט יעדן איינעם, ער קריגט זיך נישט מיט קיינעם. טאקע דערפאר וואס די שלעכטע קעניגן זענען געווען אזוי שטארק קעגן דעם אייבערשטן, דערפער האבן זיי געפירט מלחמות אויף מיט מענטשן.

דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ל"א) אז א מענטש דארף אלץ זוכן נאר שלום, סיי אז ס'זאל זיין שלום צווישן אידן, און סיי אז דער מענטש זאל האבן שלום מיט זיך אליין, ער זאל אלץ טרעפן דעם אייבערשטן אין זיין לעבן, סיי ווען ס'גייט אים גוט און סיי ווען נישט. דאס גייט צוזאמען, ווען א מענטש טוט עבירות, שוואכט דאס אפ זיין אמונה, ער הויפט אן האבן קשיות אויפ'ן אייבערשטן פארנוואס זאכן גייען נישט אזוי ווי ער וויל, ער ווערט ברוגז אויפ'ן אייבערשטן, און ער ווערט ברוגז אויף זיך אליין, ער איז נישט קיין צופרידענער מענטש, ער לעבט נישט בשלום מיט זיך אליין, און דאן הויפט ער זיך אן קריגן מיט אלע ארומיגע, ווייל א מענטש וואס לעבט נישט בשלום מיט זיך, קען זיכער נישט לעבן בשלום מיט אנדערע.

שלום איז די גרעסטע זאך וואס קען נאר זיין, חז"ל זאגן (סוף עירקין) "לא מצא הקדוש ברוך הוא כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום", דער אייבערשטער האט נישט געטראפן א כלי וואס זאל האלטן אלע גוטע ברכות פאר אידן, נאר שלום. און ווייל שלום איז אזא גרויסע זאך און אזא וויכטיגע זאך, פארלייגט זיך דער יצר הרע אזוי שטארק אז מ'זאל זיך יא קריגן איינער מיט'ן צווייטן, כאטש וואס דער מענטש ווייסט אז ס'וועט נישט ארויסקומען קיין שום גוטס פון די מחלוקות, ס'וועט נאר ברענגען צרות און יסורים מיט עגמת נפש, פון דעסט וועגן זעט מען לידער אזויפיל מענטשן וואס קריגן זיך, און מיט דעם שטערן זיי אלע גוטע ברכות פון צו קענען אנקומען צו זיי.

דאס מיינט נישט צו זאגן אז מ'מוז אלץ האלטן אזוי ווי יענעם, יעדער איינער איז באזעכטיגט צו האבן זיין אייגענעם מיינונג, אפער פון די אנדערע זייט דארף מען נישט פיינט האבן דעם צווייטן ווייל יענער האלט אנדערש. יעדע רגע וואס מ'האט פיינט א צווייטן איד איז מען עובר אויף א לאו פון "לא תשנא את אחיך בלבבך" (ויקרא י"ט, י"ז), און מיט דעם איז די לאו פיל ערגער פון אנדערע לאוין, ווייל א געווענליכע לאו איז מען נאר עובר בשעת מ'טוט עס, ווען עס קומט אפער צו פיינט האבן א איד, האט מען אן עבירה יעדע רגע וואס מ'האט יענעם פיינט.

דערפאר דארף א איד טרעפן א צדיק וואס קען קודם מאכן שלום ביים מענטש אליין, א צדיק וואס קען אריינברענגען אינעם מענטש אזא שטארקע אמונה אז אלעס פירט נאר דער אייבערשטן צום גוטן, נישט קיין חילוק וואסערע שוועריקייטן ער גייט דורך זאל זיין הארץ שטענדיג בלייבן גאנץ מיט'ן אייבערשטן, און דאן איז דער מענטש אלעמאל פרייליך און צופרידן, ער וועט זיך שוין נישט קריגן מיט קיינעם, און נישט פיינט האבן קיינעם. ווען א מענטש איז בשלום מיט זיך אליין, ער האט נישט קיין שום קשיות און ספיקות אויפ'ן אייבערשטן, דאן לעבט ער בשלום אויף מיט אלע זיינע ארומיגע, און ער שפירט א טעם גן עדן נאך אויף די וועלט, ער האט זיס און גליקליך לעבן אויף די וועלט און אויף יענע וועלט.

(תוך הפחול לך תשס"ה)

א בריוו פונעם ראש ישיבה שליט"א

האסט ליב דיינע קינדער?

בעזרת ה' יהפך

יום ג' פרשת לך לך, ו' מרחשון, שנת תשפ"ו לפרט קטן

לכבוד ... גור יאיר

זיי מחנך דיינע קינדער, ביסט פארנומען מיט אזויפיל עסקנות און פון דיינע אייגענע קינדער פארנעסט. מוהרא"ש זאגט, מען זעט ביי אברהם אבינו, ער האט אריינגעברענגט אמונה אין די גאנצע וועלט, אבער ער האט נישט מחנך געווען זיין זון ישמעאל און ביים סוף האט ער אים געדארפט פארטרייבן פון שטוב, און אזוי איז מיט אסאך מענטשן, מען איז פארנומען אויפצוטון מיט די גאנצע וועלט, און פון די אייגענע קינדער פארנעסט מען, מען האט נישט קיין צייט פאר זיי.

אז דו קושט דין קינד מיינט נישט אז דו האסט אים ליב, דו האסט דין אליינס ליב, האסט א דאלי פאר דיר צו שפילן; אויב וואלטסטו אים ליב געהאט - וואלטסטו אים מחנך געווען, וואלטסטו געזאגט ער זאל לערנען, ער זאל דאווענען, ער זאל מאכן ברכות, ער זאל האבן גוטע מידות, וואלטסטו גערעדט מיט זיינע קלמדים ווען זיי זענען נאך יונג; דאס איז א סימן פון ליבשאפט, אז מען איז מחנך די קינדער צו לערנען און צו דאווענען.

חס ושלום אויב מען איז נישט מחנך די קינדער יונגערהייט דארף מען זיי שפעטער פארטרייבן פון שטוב, אזוי ווי אברהם אבינו האט געדארפט טון מיט ישמעאל, און אזוי האט אויף פאסירט מיט יצחק אבינו, ער האט נישט געהיטן אויף עשו, "וַיֵּאָהֶב יצחק אֶת עֵשָׂו" (בראשית כה, כח), ער האט אים קיינמאל נישט געזאגט וואס צו פאררעכטן, וואס נישט צו טון, איז ער ביים סוף ארויס לתרבות רעה, אזוי ווי חכםנינו זכרונם לברכה זאגן (פסא פתא 10:1) ער האט עובר געווען אויף נערה המאורסה און אויף רציחה, ער האט כופר געווען בתחית המתים און געלייגט אינעם אייבערשטן רחמנא לצלן, און ער האט געוואלט הרגענען די ברודער יעקב, ביז יעקב אבינו האט געדארפט אנטלויפן פון שטוב; אלעס האט זיך אנגעהויבן אז די עלטערן האבן נישט געזאגט פאר אים.

געב אכטונג אויף דיינע קינדער, נעם נישט אנוועק זייער תמימות, לאז זיי מיט זייער אמונת חכמים, לאז זיי מיט די תמימות וואס די מלמדים רעדן צו זיי, וויי פאר די קינדער וואס די עלטערן פארדרייען דעם קאפ מיט די סם פונעם נחש הקדמוני עס איז נישט ממש אזוי, עס איז נישט אזוי ווי דער מלמד זאגט, "ווער זאגט ער איז א צדיק?" וויי אז מען צעמישט די קינדער, נאכדעם זענען די קינדער גארנישט מקבל, זיי קענען שוין גארנישט הערן.

אויף האב דיר נאך אסאך צו שרייבן, אבער זעצט בין איך פארנומען אין שטוב מיט מיינע קינדער, מיינ ווייב איז זיך געגאנגען אפרען נאכן האבן די קינד, איך דארף זיין מיט די קינדער.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן העלחה אין אלע ענינים.

(עצמו אמונה לך תשפ"ו)

ספר המדות תוכחה

ה. לעולם אל יוציא אדם את עצמו מן הכלל. א מענטש זאל זיך קיינמאל נישט ארויסציען פונעם כלל, ווער זאל רעדן צו יעדן און אריינברענגען אויף זיך אליין אין די רייד.

ו. מפני עגש תוכחה, חוזר בו הקדוש ברוך הוא על הטוב שיצא מפיו. אלס א שטראף פאר'ן נישט זאגן מוסר, ציעט דער אייבערשטער צוריק פון די גוטע זאכן וואס ער האט שוין צוגעזאגט.

מוהרא"ש דערציילט
נשמה פליט אים ארויס פון דעם אליין. און ער האט אויסגעפירט: "אבער דורך משניות קען מען געדאטעוועט ווערן פון אים! נו, זאל איך נישט לערנען און זאגן אסאך משניות?"
מענטשן ווייסן אז מען קען לערנען משניות לעילוי נשמת א נפטר, ווען א איד גייט אנוועק פון די וועלט, נעמט זיך יעדער אונטער א מסכתא משניות וואס מען וועט לערנען לעילוי נשמתו. מענטשן ווייסן אבער נישט אז מען קען אויך לערנען משניות פאר די אייגענע נשמה. "משנה" איז די אותיות "נשמה", און אויב קען דאס העלפן און דערהייבן א צווייטנס נשמה, קען עס זיכער אויפהויבן און הייליגן די אייגענע נשמה. פאר וואס זאל א מענטש ווארטן ביז ער וועט אנוועקגיין פון דער וועלט און ער וועט דארפן האבן גרויס רחמים אז איינער זאל טאקע לערנען משניות פאר אים? ווען א מענטש האט שכל ווארט ער נישט ביז דעמאלט, נאר ער לערנט אליינס משניות צו מאכן אן עלוי פאר זיין אייגענע נשמה, און אזוי דארף ער נישט צוקומען צו יענעם טובות. וואויל איז דעם וואס לאזט זיך נישט נארן, נאר ער כאפט אריין ווי מער תורה, ווי מער מצות און גוטע זאכן אויף די וועלט, ווייל נאר דאס וועט אים באגלייטן אויף שטענדיג סיי אויף די וועלט און סיי אויף יענע וועלט.

ווען עס קומט אויס פאר א מענטש צו גיין צו א לוי', איז דאן די צייט וואס ער דארף זיך איבערקלערן און געדענקען דעם פלאץ וואו יעדער מענטש קומט צום סוף אן. און דאס זאל אים שטארקן אנצופולן זיינע טעג און יארן מיט גוטע זאכן, אז ער זאל האבן מיט וואס ארויפצוקומען אויף יענע וועלט. ווען מען פירט אן ארון פון א נפטר וואס האט אויסגענוצט די צייט אין זיין לעבן, דאן איז דאס נישט א פשוטער ארון, נאר דאס איז אן ארון הקודש, א הייליגער ארון וואס איז אנגעפולט מיט פילע הייליגע ספרים וואס ער האט זוכה געווען צו לערנען זיין גאנץ לעבן.

(שיחות מוהרא"ש)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (רכו)

תשנו

אויף יום טוב פורים איז ר' שמעון געקומען צום הייליגן רבי'ן, און ער האט זיך דארט אויפגעהאלטן די גאנצע וואך, פון פאר פורים ביז נאך פורים. אזוי ווי ר' שמעון איז געווען זייער היימיש ביים רבי'ן, ווייל ער איז געווען דער ערשטער מקורב ביים הייליגן רבי'ן (נע איבן אין סימן ס"ו), דעריבער פלעגט ער אלץ אריינגיין צום רבי'ן אין צימער ווען ער האט געוואלט. איין טאג איז ער געקומען צום רבי'ן, און ער האט געזען אז דער רבי איז פארשפאט אין זיין פריואטע צימער, ער האט נישט געקענט אריינגיין, ער האט נאר געהערט פון הונטער די טיר ווי דער רבי וויינט זייער שטארק אויפ'ן קול.

ר' שמעון האט זיך זייער דערשראקן, ער איז געשטאנען דארט ביים טיר אינגאנצן דערציטערט, ער האט נישט געקענט טראכטן וואס דאס קען מיינען, און אזוי פליצלינג געבט דער רבי א מאף אויף די טיר, די טרערן זענען אים נאך געריסן אויף די באקן, און ער רופט ר' שמעון אז ער זאל אריינקומען.

דער רבי האט טיף געקערעכט און זיך אנגערופן, "אי וויי, איך האב נישט מיט וועמען זיך צו פארשטן", ר' שמעון האט געפרעגט מיט ציטער, "רבי, וואס האט פאסירט?", האט אים דער רבי אנגעהויבן דערציילן, "איך האב א ספר אינגערהיים, וואס צוליב דעם ספר האב איך פארלוירן מיינ ווייב און קינדער, איך האב זיך מוסר נפש געווען פאר דעם ספר, און יעצט ווייב איך נישט וואס צו טון, ווייל איך זע אז איך דארף נסמלק ווערן דא אין לעמבערג, עס איז מיר אבער נתגלה געווארן אז אויב דער ספר ווערט פארברענט, קען איך נאך יא בלייבן לעבן".

דער הייליגער רבי איז געווען זייער מסופק, ער האט זיך נישט געקענט קיין עצה געבן וואס צו טון, עס האט אים זייער וויי געטון צו דארפן פארברענען דעם הייליגן און פארקטיגן ספר אויף וואס ער האט זיך מוסר נפש געווען פאר דעם און ער האט פארלוירן זיין ווייב און קינדער פאר דעם.

דער ספר איז געווען דער אויבנדערמאנטער ספר (נע איבן אין סימן תקפ"ח), און די גרוסקייט און הייליגקייט פון דעם ספר קען מען גארנישט דערציילן. ווען דער ספר וואלט ווען געבליבן אויף דער וועלט, וואלט מען געזען דארט די גרוסקייט פון הייליגן רבי'ן מיט די אייגענע אויגן, עין לא ראתה, ווייל דאס איז געווען גאר א פארקטיגער און הייליגער ספר.

ווען ר' שמעון האט דאס געהערט, האט ער זיך גלייך אנגערופן, "עס איז זייער קלאר וואס מען האט צו טון, עס איז נישטא קיין שום ספיקות, אויב איז דא עפעס א סכנה אז אייער לעבן איז אנגעהאנגען אין דעם, איז דאך זיכער אז עס איז ענדערש צו פארברענען דעם ספר, אז איר זאלט בלייבן לעבן מיט אונז".

אונז

האט אים דער רבי געענטפערט, "עס איז טאקע אזוי, עס איז טאקע ריכטיג אז אויב וועט מען פארברענען דעם ספר וועל איך נאך קענען לעבן אויף דער וועלט פאר א שטיק צייט, פון דעסט וועגן איז עס מיר גאר א גרויסע ווייטאג עס צו פארברענען. ר' שמעון'לע ווי דער רבי פלעגט אים רופן, דו ווייסט גאנצישט די טייערקייט און הייליגקייט פון דעם ספר, און איך האב פארלוירן פאר דעם ספר מיין ערשטע ווייב און מייע קינדער, און וויפיל שרעקליכע יסורים האב איך שוין געליטן פאר דעם, און אזוי געדנדיג האט דער רבי זייער שטארק געוויינט.

דערנאך ווען דער רבי האט געהאלטן אינמיטן שמועסן מיט ר' שמעון, איז דער דאקטער אנגעקומען צום רבי'ן, און ער האט זיך זייער דערשטאקן און זיך אנגערויפן צום רבי'ן, "איר טארט דאך נישט וויינען יעצט אזוי סאך, איר שאקלט אויף אייערע לונגען", דער רבי האט אים גאנצישט געענטפערט און דער דאקטער האט פארלאזט דעם רבי'נס הויז, ער האט נאר אנגעזאגט פאר ר' שמעון אז ער זאל נישט אנוועקגיין פון רבי'ן און אז ער זאל נישט לאזן דעם רבי'ן וויינען אזוי פיל.

ר' שמעון האט נישט געקענט ווייטער רעדן מיט'ן הייליגן רבי'ן, עס האט אים זייער ווי געטון צו זען ווי דער רבי וויינט אזוי שטארק, ווי דער רבי פארגיסט אזויפיל טרערן.

אינמיטן וויינען האט דער רבי זיך אנגערופן צו ר' שמעון, "אויב אזוי, זאל זיין ווי דו זאגסט. דא האסטו דעם שליסל פון מיין שאפע, און גיי שנעל, האלט זיך נישט אויף, דינג שוין א וואגן קיין ברסלב, עס זאל דיר נישט אפהאלטן קיין רעגן און שניי, לויף וואס שנעלער קיין ברסלב און דארט זאלסטו אריינגיין צו מיר אין הויז, אין מיין שאפע וועסט טרעפן איין ספר וואס איך האב אליין געשריבן, נעבן די שאפע ליגט א קעסטל פון מיין טאכטער אדל, דארט ליגט נאך א ספר, דאס איז וואס רבי נתן האט איבערגעשריבן דעם ספר, און נעם די ביידע ספרים און פארברען זיי."

דער רבי האט פארגעזעצט און געזאגט, "ר' שמעון'לע,

.....

שמועסן און געדאנקען

מוהרא"ש פלעגט אסאך מאל זאגן אז ער האט חרטה אויף די פילע שעות וואס ער האט פארברענגט מיט מענטשן אין לויף פון די יארן, יעצט זעט ער אז אלעס איז געווען אומזיסט. מוהרא"ש האט זיך אויסגעדרוקט, "ווי עס זעט אויס, בלייבט גאנצישט איבער, נאר די ספרים וואס איך שרייב און די בריוו וואס מען דרוקט, ווייל יעדע זאך וואס מען דרוקט, אפילו נאר איין מאל, וועט בלייבן אויף אייביג, ווייל אלעס וועט מען נאך איבערדרוקן און איבערדרוקן אסאך מאל."

עס וועט נאך קומען א צייט ווען מענטשן וועלן זייער בענקען נאך יעדע ווארט און שמועס פון מוהרא"ש, מען וועט בעטן איינעם וואס האט זיך געדרייט ביי מוהרא"ש אז ער זאל דערציילן כאטש עפעס, וואס איז געווען? ווי אזוי איז געווען? מענטשן וועלן זיך מורא'דיג מח' זיין מיט יעדעס ווארט.

(אמרי מוהרא"ש, חלק א', סימנים נ"ז-נ"ח)

שאלות ותשובות ברסלב

פארוואס טראכט איך נאר פון געלט?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

י"ש כח פאר אלע חיזוק וואס איך פאקום פונעם ראש ישיבה שליט"א.

מיין גאנצע קאפ טראכט נאר פון איין זאך, פון געלט, געלט, און נאכאמאל געלט, ווי קען מען פארדינען נאך עפעס געלט, און איך ווער זייער צעקלאפט פון דעם.

אנשטאט זיך פרייען מיט וואס איך האב, מיט מיין גוטע דירה וואס איך האב ברוך ה', וויל איך נאר מער, איך וויל נאך א דירה און נאך געלט. איך האב שוין געקויפט נאך א דירה, און יעצט ציען זיך ווייטער די דאגות ווי אזוי דאס צו באצאלן, און איך טראכט ווידער פון געלט, געלט, און נאכאמאל געלט.

איך בעט אויב דער ראש ישיבה שליט"א קען מיר העלפן, ראטעווען, און פרייליך מאכן.

י"ש כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום א' פרשת לך לך, ד' מרחשון, שנת תשפ"ו לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

עס איז נישט קיין פראבלעם צו קויפן הייזער און צו מאכן געשעפטן וכו', די פראגע איז נאר - פון וואס מען טראכט; מען קען זיין אין ביזנעס און טראכטן פונעם אייבערשטן, מען קען זיין אין אפיס און זיך בענקען צום אייבערשטן און צו די תורה, און מען קען זיין א שלעפער, צעריסן און צעשליסן, אן הייזער, אן ביזנעס - און מען טראכט נאר פון געלט.

אז דו ווילסט האבן הייליגע מחשבות, טראכטן פונעם אייבערשטן, נישט מאכן קיין מציאות פון די געלט - זאלסטו לערנען דעם רבי'נס ספרים, ווייל נאר דער רבי קען ראטעווען דעם מענטש פון תאוות ממון. דער רבי זאגט (לקוטי מוהר"ן חלק א', סימן כג): "רב העולם נלכדו בזה", רוב וועלט איז געבעד פארזינקען אין דעם, "הינו בתאוות ממון", אין תאוות ממון, "ואי אפשר להנצל מזה", און עס איז נישטא קיין עצה צו ווערן ניצול פון דעם - "כי אם על ידי הצדיק", נאר דורך דעם צדיק.

מאך זיך א שיעור אין רבי'נס ספרים. דער רבי זאגט (שם, סימן קצב): "פניו שכלו ונשמתו נמצאים בתוך ספרו", די פנים, שכל און נשמה פונעם צדיק - געפינט זיך אין זיינע ספרים; דער וואס לערנט די ספרים פון הייליגן רבי'ן - דער איז א ברסלב'ער חסיד. מאך זיך א שיעור אין ספר ליקוטי מוהר"ן, דער רבי זאגט (ת"י מוהר"ן, סימן שטט): "שיכולין להיות נעשה בעל תשובה גמור על ידי למוד הספר שלו", מען קען ווערן אן אמת'ער בעל תשובה אז מען לערנט ליקוטי מוהר"ן, נאך האט דער רבי געזאגט, "שמי שישב ויעסק בספריו רק בלי קנטור ונצחון ויסתכל בו בראמת, ווער עס וועט לערנען זיין ספר מיט אן אמת, "אז בודאי יהיי נבקעין אצלו כל יידי קשיות לבבו", ואמר בזה הלשון: "סע וועט אים אלע אדערן טרענען", וועט זיך אים עפענען אלע פארשטאפטע אדערן און ער וועט ווערן אן ערליכער איד.

אויף זאלסטו זוכן צו קויפן אייביגע הייזער. מען מעג ארבעטן, מען מעג קויפן הייזער, אבער נישט פארגעסן פון עלמא דאחי, אז עס קומט נאך א וועלט און דארט וועט מען נאר מיטנעמען די בלעטער גמרא מיט די פרקים משניות און מצוות ומעשים טובים. מאך זיך א שיעור אין לערנען גמרא, מאך זיך א שיעור, הייב אן מסכת ברכות, זאג די גמרא אפילו אן פארשטיין, און ווען דו ענדיגסט די מסכתא זאלסטו וויסן אז דאס איז נישט נאר א הויז, דאס איז א גאנצע וועלט. עס שטייט אין תיקונים (תיקוני ותר הקדמה, יד): "כל מאן דזכה להלכה חד", ווער עס לערנט א הלכה - "דברית עלמא חד", רש"י ז"ל, גאנצע וועלט, "כל שכן מאן דזכה למסכתא חדא, או לתרי, או לשתי, דאמרי בהון ששים המה מלכות, דכל מסכתא מטרוניתא איהי בגמרה, ופאה איהו מאן דברית לה בהאי עלמא", און זיכער ווער עס ענדיגט א מסכתא, אדער צוויי וכו' - וועט באקומען א גאנצע וועלט; און ווען דו ענדיגסט מסכת ברכות זאלסטו גיין צו מסכת שבת, און אזוי זאלסטו טון מיט מסכת עירובין, ביז דו וועסט ענדיגן ש"ס; זאלסט נישט זאט ווערן פון קויפן נאך און נאך וועלטן.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.

(צאתו אמונה לך תשפ"ו)

איך ווארן דיר אן זייער שטארק, מאך נישט קיין חכמות, טו גאנצישט אנדערש פון וואס איך האב דיר געזאגט, ווייל מיין לעבן הענגט אויף דעם, עס זאל דיר נישט בייפאלן אפילו איבערצולאזן עטליכע בלעטער פון דעם ספר.

ר' שמעון האט גלייך צוגעזאגט דעם רבי'ן אז ער וועט אויספאלגן אלעס פונקטליך וואס דער רבי האט געהייסן, ר' שמעון איז גלייך ארויסגעלאפן מיט גרויס ביהמה, ער האט געדינגען א וואגן פאר טייער געלט וואס זאל אים גלייך נעמען קיין ברסלב, און ער איז ארויסגעפארן אויף די רייזע. פארנעמענדיג קומט א"ה - גענומען פון ספר "פעלת הצדיק"

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' נייע "כולל בוקר" אין שטעטל

דעם פארגאנגענעם שבת קודש האבן די איינוואוינער אין שטעטל ברסלב ליבערטי געהאט די זכ"א אז דער ראש ישיבה שליט"א איז געקומען אויף שבת, נאכדעם וואס ער האט געמאכט א ברית פרייטאג אינדערפרי פאר זיין ניי געבוירענעם אינגעלע, וואס איז פארגעקומען ביי זיין טאטן, הגה"צ קארלסבורג רב שליט"א, אין בארא פארק, ויקרא שמו בישראל "עמרם".

דער שבת איז אריבער גאר דערהויבן, דער ראש ישיבה שליט"א האט ווי זיין שטייגער שטארק מחזק געווען אנשי שלומינו, מען האט אסאך ארומגערעדט פון תורה און תפלה, ווי אזוי צו האבן א גוט לעבן מיטן אייבערשטן, ווי אזוי זיך אנצופילן מיט גוטע זאכן וואס באגלייטן דעם מענטש אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, די זיסע עצות פון הייליגן רבי'ן וואס זענען געאייגנט און פאסיג פאר יעדן מענטש אויף דער וועלט און אויסנאם.

ביי די שיעורים און שמועסן אין לויף פונעם שבת, און ספעציעל ביים שיעור אין סיפורי מעשיות שבת אינדערפרי נאכן דאווענען, האט דער ראש ישיבה שליט"א נאכאמאל שטארק מחזק געווען אז א תלמיד היכל הקודש דארף לערנען משניות, מען דארף זאגן יעדן טאג ח"י פרקים משניות, און נאר אזוי קען מען זיך שטארקן און דערהאלטן, און אפילו די וואס זענען פארנומען מיט צרכי רבים, וואס איז באמת גאר א גרויסע און חשובע זאך, איז דאס אבער נישט קיין אויסרייד אז מען זאל אפלאזן דעם משניות'ל, מען דארף כסדר זיך ארומרייען מיט א משניות אין טאש, און אריינכאפן נאך א פרק און נאך א פרק.

די בעסטע זאך איז ווען מען גייט שלאפן באצייטנס, מען שטייט אויף פארטאגס, און מען נוצט אויס די ליכטיגע צופרי שעות מיטן לערנען די הייליגע תורה, יעדער איינער לויט זיין דרגה. דער ראש ישיבה שליט"א האט זיך אויסגעדוקט אז ער גלוסט זייער שטארק אז דער בית המדרש זאל זיין אנגעפילט יעדן פארטאגס מיט די שטעטל איינוואוינער, וואס יעדער זאל זיצן מיט א ספר, צי אליין צי מיט א חברותא, און לערנען זיינע שיעורים אין די תורה הקדושה. דער ראש ישיבה שליט"א האט געזאגט אז ער וויל עפענען א "כולל בוקר", אז יעדן אינדערפרי פון זעקס ביז זיבן אזויגער, זאלן אנשי שלומינו זיצן און לערנען אין בית המדרש.

אין א בריוו די וואך צום גבאי פון שטעטל, מו"ה אברהם הערש וועבערמאן הי"ו, האט דער ראש ישיבה שליט"א געשריבן ווי שטארק ער האט הנאה געהאט צו זיין חודש תשרי אין שטעטל, דער ראש ישיבה שליט"א שרייבט געוויסע דעטאלן וואס מען זאל פאררעכטן אינעם נייעם בית המדרש, און בתוך הדברים שרייבט דער ראש ישיבה שליט"א אויך איבערן באנייען דעם "כולל בוקר".

דער ראש ישיבה שליט"א שרייבט, "אויך וויל איך וויסן אויב מיר קענען צוריק באנייען די כולל בוקר, אנהייב שטעטל ווען די בית המדרש איז געווען אונטער אברהם משה'ס הויז האבן מיר געהאט א כולל בוקר פאר אינגעלייט וואס קומען לערנען פון זעקס אזויגער ביז זיבן אזויגער, א שעה פארן דאווענען, איך וויל באנייען די כולל בוקר, איך האב אזא גליסטעניש אז די בית המדרש זאל זיין אנגעפילט פארטאגס וואו אלע וועלן קובע זיין לערנען שיעורים כסדרן בכל התורה כולה, ח"י פרקים משניות, יום תהלים און אסאך בלעטער גמרא און הלכה".

נאר די תורה קען העלפן דעם מענטש, דער ראש ישיבה שליט"א שרייבט אין א בריוו, "די תורה וועט דיר פרייליך מאכן, די תורה וועט דיר געבן לעבן, אלעס וועט דיר בעסער ווערן. נישטא נאך א בעסערע סגולה פאר אלעס; פאר פרנסה, פאר געזונט, פאר נחת, פאר שמוחה; מען דארף האבן איין זאך - אמונת חכמים, גלייבן די הייליגע צדיקים און טון זייערע עצות, און האבן סבלנות, נישט אפלאזן זייערע הייליגע עצות".

אין סגולה כתורה!

המקום ינחם אתכם

מיט א שווער הארץ זענען מיר זיך מישתתף מיט די צער און ווייטאג פון מו"ה משה ארי' שניטצלער הי"ו מו"ה יואל מנחם גרשון שניטצלער הי"ו מו"ה שלום שניטצלער הי"ו און גאנץ משפחת שניטצלער שיחיו וועלכע טרויערן אויף די הסתלקות פון זייער חשובער פאטער מו"ה ברוך יודא ב"ר שלום ז"ל המקום ינחם אתכם בתוך שאר אבלי ציון וירושלים

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה ישראל פוקס הי"ו קרית ברסלב
צו די שמחה בר מצוה פון זיין וון למזל טוב
הבחור אברהם יצחק פוקס נ"ו
מו"ה יואל גאלדענבערג הי"ו בית שמש
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב
מו"ה לייבי ליבערמאן הי"ו בית שמש
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב
מו"ה מרדכי ברילל הי"ו טבריה
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב
מו"ה יעקב ארי' רובין הי"ו בני ברק
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב
מו"ה נחמן יצחק רעכניצער הי"ו בני ברק
צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב
מו"ה שמעון עוזר פערל הי"ו ירושלים עיר הקדש
צו די שמחה למזל טוב פון זיין וון
החתן שלמה צבי פערל הי"ו ע"ג בית
מו"ה נפתלי צבי קארנבלי הי"ו טבריה
מו"ה אשר לעמיל זוסמאן הי"ו קרית ברסלב
צו די שמחה למזל טוב פון זיין וון
החתן בנימין זאב זוסמאן הי"ו ע"ג בית
מו"ה שמחה סאלז הי"ו קרית ברסלב
מו"ה יואל לעווי הי"ו בני ברק
צו די שמחה למזל טוב פון זיין וון
החתן יודא דוד לעווי הי"ו ע"ג בית
מו"ה נפתלי בוים הי"ו בני ברק
מו"ה יצחק ראטה הי"ו בית שמש
צו די שמחה למזל טוב פון זיין וון
החתן זאב ראטה הי"ו ע"ג בית
מו"ה נפתלי זאבעל הי"ו קרית יואל
מו"ה בצלאל לונצער הי"ו לאנדאן
צו די שמחה למזל טוב פון זיין טאכטער ע"ג

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר; רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

718-387-2691

און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו אייך אחיים

א פרישע זמן

מען האט אריינגעטרעטן אינעם פרישן זמן, ווי אזוי האלט מען אן די פרישקייט פארן גאנצן זמן און פארן גאנצן יאר?

קול ברסלב

212-444-9191

1, 2, 1, 12, 1, 4

קוואל פון אמונה (פרויקט) - שיעורים; מערצענליכע מעשיות; רעסעפיס; און נאך

845-351-9060 / 212-444-9169

ארץ ישראל 0797040069 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-320-9090
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354380 / 3235003462

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מערצענליכע מעשיות; און נאך

845-351-0910 / 212-444-9191

ארץ ישראל 0797040066 / ענגלאנד 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא 1152354370

צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com